

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens Primordia Christianæ Religionis Per Boiarium Et Loca quædam
vicina; Catalogum videlicet & ordinariam successionem Archiepiscoporum
Salisburgensium, & Coëpiscoporum, Frisingensium, Ratisponensium,
Patauiensium, ac Brixinensium

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Epitaphium Ottonis Magnitumulo inscriptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13553

in tot curis atque laboribus studia literatum neglexit. Historiam seu Chronicam ab ortu mundi usque ad sua tempora deduxit, & eandem per Raporonem Abbatem S. Stephani in Weihenstephen misit Friderico I. Imperatori, & finiuit eandem anno M CXLVI. Dominicæ incarnationis. Item cum Imperator Fridericus Italicam expeditionem perageret, vocatus fuit ab eo venerandus præfus Otto consilij causa, qui propter senium se excusauit. At ille ab Imperatore benigne dimissus, eidem multis gemitibus commissam sibi Ecclesiæ commendauit, ne scil. post mortem suam ipsam aliquo modo in libertate electionis aut alias grauaret: super quibus fide accepta ad propriam sedem rediit. Deinde contulit se ad Concilium Cisterciense, ut vir religiosus inter manus fratrum orantium, potius quam inter strepitum prælantium, Domino spiritum in animo contrito redderet: si sedem haric sibi intimè dilectam non sine magnis gemitibus deseruit multisque adstantibus ac de recessu suo dolentibus, vir præclarus se continere non valens omnibus & singulis contratribus suis, magna cordis contritione & lachrymarum effusione vale dixit: Et viam tam corpore inualidus carpit versus Monasterium Morimundense, & morbo preslus ibidem per aliquot dies lecto decumbens, & iam de obitu suo nequam dum dubius, dum de omnibus rebus suis propriis laudabili testamento ordinasset, inter cætera opera quæ scripsit, emendationi Patram commisit: ac se Catholicæ fidei assertorem professus est. Deinde fratribus ad se vocatis, plura de bono religionis, de immortalitate animæ, de poena damnatorum, de quo gloria *saluantorum grauiter sapienterque locutus est. Postea multa cordis contritione, & humili confessione reatum suum cognoscens, & se in tantum humilians, quod etiam de inimicis seruorum suorum veniam petens, prosternitur. Demum dum sacro olei liquore, sicut moris est, per unctus fuisset, & summis sacrosanctæ Eucharistiae mysterijs, in medio multitudinis fratrum suorum ac bonorum hominum, tam Episcoporum quam Abbatum, de interitu eius dolentium, & una cum ipso laudes canentium, spiritum deo-tè creatori commendauit: quem in crastino S. Mauricij inter manus psallentium creatori suo reddidit. Cum autem adhuc viuus locum sepultus sus fratribus digito demonstrasset, huic eius ultimæ voluntati obuiatum est; & infra sepa Ecclesiæ iuxta maius altare honorificè tumulatus est: eiusque sepulchrum à cunctis fidelibus veneratione dignum habetur: apud quod nonnulla miracula facta reperiuntur: Otto Episcopus venerandus qui rexit XX. annis, secundus fundator Ecclesiæ Frisingen. moritur anno Domini M. C L VIII. tempore Friderici Imper. I. anno regni V.

Epitaphium Ottonis Magnitudine inscriptum.

Quam facunda viri vox qualis Philosophia
Hortatu Regum docet edita Chronographia.
Maius exercitium in Theologia.
Si proavi vel Aui probitas, sacer ordo, potestas
Deberet mortis furias cohibere molestas
Non mortuus erat præclare præditus illis.
Heu talem communibus accessu si fauillis.
Hic sacrum Ecclesiæ sublimauit cultum,
Talem nemo plangere potest satis multum.
Plangat hunc Germania, planctu generali
Magis tu Frisinga orbata viro tali.

Pias

Pias funde lachrymas moestum ducens chorum,
Ad quorum preces continuas & pialamenta,
Propitietur ei Deus, & pia virgo Maria, Amen.

In nomine sancte & indiuidue trinitatis. Chunradus diuina fauente clementia Romanorum Rex secundus. Sicut diuina preordinante clementia ceteris mortalibus quodam modo supereminens, sic etiam Ecclesiæ & ecclesiasticas personas ab invasione quorumlibet regali potentia a Deo nobis commissa defendere debemus, per hoc enim & temperalia nostra successu reguntur prospero, & ipsius fauente clementia qui dat salutem gloria & honore coronabimur in celo. Nouerit igitur omnium tam presentium quam futurorum industria qualiter Palatinus Comes Otto de Witilnespach nostra fretus amonitione iudicariam potestatem quam super ministeriales Frisingen ecclesie habere videbatur prorsus abnegauit & in presentia episcoporum & ceterorum principum cōpensata sibi, tamen consensu totius ecclesie conuenienti vtilitate secundum consuetudinem curie omnino ex festu cauit, huius rei gratia p̄ petitione Karissimi fratris nostri Ottonis eiusdem ecclesie venerabilis episcopi tam pro seruanda Frisingen ecclesie venerabilis episcopi antiqua libertate quam reformati pacis tranquillitate constitimus editio regali precipientes ne prefatus Palatinus vel aliquis hereditam suorum, ullam, deinceps iudicariam potestatem super ministeriales Frisingen ecclesie sibi usurpare presumat, sed ipsi domino suo episcopo debita subiectione in seruiant, & iure ceterorum ministerialium sine aliqua inquietatione seruiant. Si quis verò quod absit huius precepti nostri statutum infringere temptauerit, mille libras auri componat, quarum partem medium canere nostre, reliquam verò prefate ecclesie persoluat. Ut autem huius precepti nostri pagina firma & inconuisa omni tempore permaneat, impressione sigilli nostri eam insigniri iussimus, manuq; nostra, ut infra apparet, roborantes, Testes qui aderant subnotari fecimus. Signum domini Chunradi secundi Romanorū Regis in uitissimi. Ego Arnoldus Cancellarius recognoui Anno dominice incarnationis M. C X L. Ind. IIII. regnante Chunrado Romanorum Rege secundo anno regni eius IIII. Data Ratispone Kal. IIII. Ian. in Christo feliciter Amen.

In nomine sancte & indiuidue trinitatis. Chunradus diuina fauente clementia Romanorum Rex secundus. Si religiosorum virorum dignis petitionibus acquiescimus, Si illorum veilitatibus paternæ cōsulimus, si priuilegia ecclesiis Dei antiquitus collata renouando confirmamus, Si libertatis iura in eisdem rationabiliter concessare tenemus & conservamus, procul dubio predecessorū nostrorū Regum exempla tenemus, & id nimis tam ad presentis vite felicem cursum peragendum, quam ad future vite beatitudinem promerendā nobis profuturū non dubitamus. Omnibus igitur Christi nostriq; fidelibus tam futuris quam presentibus notum esse volumus, qualiter nos pro remedio anime nostre, nec non parentū nostrorū, & instinctu dilectissime * nostre Gerdrudis regine, interueni tu quoq; dilecti fratris nostri Ottonis venerabilis episcopi, omnia sancte Frisingen ecclesie priuilegia renouando confirmasse, nominatim autē comitatū ca tuarie, cum predijs adiacentibus, que pie memorie Imperator Otto pia matris sue Altrudis petitione & venerabilis episcopi Abrahe legitime eidē concessit eccl esie. Decernimus etiā regia auctoritate, ut ministeriales eiusdē eccl esie in ealibertate permaneant, in qua ministeriales regni & ceterarū ecclesiarū, & in predi cto episcopatu nemo monetā preter ipsum Episcopū. * Preterea firmiter interdicimus omne nouū forū in eo episcopatu, nisi q; antiquus roboratū est auctoritate predecessorū nostrorū. In ipsa vero Frising ciuitate annale forū concedimus.

* Cœlularis

Adelberdon